

Ганзенко Марія Валеріївна,

здобувач ступеня вищої освіти магістра
Національної академії внутрішніх справ;

Стрельченко Оксана Григорівна,

професор кафедри публічного управління
та адміністрування Національної академії
внутрішніх справ, доктор юридичних наук,
доцент

ПИТАННЯ НАГЛЯДУ У СФЕРІ ОБІГУ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ В УКРАЇНІ

Основним завданням держави є забезпечення здоров'я громадян України. Правильне здійснення контролю за дотриманням ліцензійних умов провадження господарської діяльності у сфері обігу лікарських засобів є засобом забезпечення доступу громадян до якісних ліків. Саме тому контроль і нагляд держави у фармацевтичній діяльності є важливим.

В. Ю. Кобринський стверджує, що державний нагляд – це діяльність державних органів зі спостереження за функціонуванням відповідного підконтрольного об'єкта з метою: отримання повної, об'єктивної та достовірної інформації про стан справ на ньому; застосування заходів щодо виявлення, попередження і припинення правопорушень (із правом прямого втручання в оперативну діяльність об'єкта контролю); надання допомоги підконтрольній структурі в поновленні законності і дисципліни; вжиття заходів щодо притягнення до відповідальності винних осіб. У демократичному суспільстві він є однією з найважливіших функцій державного управління. Метою державного контролю є не тільки та не стільки виявлення недоліків, скільки їх своєчасне попередження та виправлення у роботі підконтрольного об'єкта, поновлення законності та дисципліни [1, с. 6].

І. Я. Хитра розуміє державний нагляд як зумовлену об'єктивними і суб'єктивними чинниками складову частину управління, яка на підставі адміністративно-правових засобів застосовується у сфері господарської діяльності і полягає у спостереженні, аналізі, перевірці підконтрольних господарських установ з метою запобігання та недопущення порушень законності і публічних інтересів, а у разі їх виявлення – притягнення порушників до відповідальності [5, с. 35].

Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської

діяльності» від 5 квітня 2007 р. державний нагляд – це діяльність уповноважених законом центральних органів виконавчої влади, їх територіальних органів, державних колегіальних органів, органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування в межах повноважень, передбачених законом, щодо виявлення та запобігання порушенням вимог законодавства суб'єктами господарювання та забезпечення інтересів суспільства, зокрема, щодо належної якості продукції, робіт та послуг, допустимого рівня небезпеки для населення, навколишнього природного середовища [3].

Ще однією сферою контролю і нагляду держави у фармацевтичній діяльності є ліцензування. Законодавчу основу державного управління у даній сфері складають Закони України «Про лікарські засоби» [4], «Про ліцензування певних господарської діяльності» [3] та «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» [5]. Ліцензуванню фармацевтичної діяльності присвячені також і нормативно-правові акти Міністерства охорони здоров'я України., такі як, наприклад, Наказ Міністерства охорони здоров'я України «Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової та роздрібною торгівлі лікарськими засобами» [3].

Ліцензійними умовами визначається порядок видачі, переоформлення та анулювання ліцензії на виробництво, оптову та роздрібну торгівлю лікарськими засобами та загальноорганізаційні вимоги до ліцензіатів. Окрім того, ліцензійні умови визначають спеціальні вимоги до виробництва лікарських засобів, до оптової та роздрібною торгівлі лікарськими засобами, кваліфікаційні та інші вимоги до персоналу, що займається виробництвом лікарських засобів (в умовах аптеки), оптовою та роздрібною торгівлею лікарськими засобами та особливості провадження діяльності аптечних кіосків. Порядок контролю за додержанням ліцензійних умов установлює процедуру проведення планових і позапланових перевірок суб'єктів господарювання у сфері фармації, права та обов'язки посадових осіб органів контролю та ліцензіата, порядок оформлення результатів перевірки. Водночас, норми даного порядку повинні відповідати Закону про державний нагляд. Даним Законом України встановлюються вимоги до здійснення державного нагляду (контролю), види заходів зі здійснення державного нагляду, повноваження та відповідальність працівників органу державного нагляду, права та обов'язки

суб'єкта господарювання під час здійснення заходу державного нагляду та порядок оформлення його результатів.

Отже, можна дійти висновку, що особливістю державного нагляду у сфері фармацевтичної діяльності є те, що: а) об'єктом контролю виступають якість лікарських засобів, порядок їх виробництва і реалізації. б) предметом контролю стають як самі лікарські засоби, так і документація, яка є необхідною для провадження фармацевтичної діяльності.

Список використаних джерел

1. Кобринський В. Ю. Адміністративно-правові аспекти визначення поняття контролю / В. Ю. Кобринський // Юридична Україна. 2006. № 12.

2. Хитра І. Я. Адміністративно-правовий механізм забезпечення банківської діяльності в Україні / І. Я. Хитра // Підприємство, господарство і право. 2009. № 7.

3. Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової, роздрібною торгівлі лікарськими засобами : Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 31 жовт. 2011 р. // Офіц. вісн. України. 2011. № 99.

4. Про лікарські засоби : Закон України від 4 квіт. 1996 р. // ВВР України. 1996. № 22.

Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності : Закон України від 5 квітня 2007 р. // Відомості Верховної Ради України. 2007. № 29.

Ібрагімов Руслан Махірович,

ад'юнкт кафедри оперативного-розшукової діяльності Національної академії внутрішніх справ

НАПРЯМИ ПРОТИДІЇ ОПЕРАТИВНИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ ЗЛОЧИНАМ У СФЕРІ ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ

На сьогодні в Україні злочини, пов'язані зі збутом наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів та прекурсорів, набули ознак організованої злочинної діяльності та є різновидом спільної злочинної діяльності з метою безпосереднього вчинення тяжких або особливо тяжких злочинів учасниками такої організації [1, с. 6].